

Ти щойно оголосив війну, — мовила Пенда. Її обличчя було блідим і виснаженим, але для Адана воно, освітлене нічними зорями, було все одно прекрасним навіть цієї ночі, сповненої кровопролитної боротьби з драконом.

— Я не мав іншого вибору. — Король Адан простягнув руку й погладив її темне, мокре від поту волосся. У повітрі й досі висів запах диму.

Пенда колисала на руках їхню новонароджену донечку, і Адан пригорнув їх обох. Він насолоджувався близькістю й спокоєм, знаючи, що для нього це може бути останній спокійний момент за дуже довгий час, що чекає на них попереду.

Відсторонившись, Адан повернувся, щоб оглянути знищений табір утауків: пожежі, що спалахнули під час жорстокої битви дракона й піщаних Лютих, роздерті намети, потрощені вози, скалічені коні, понівечені й розірвані на шматки тіла.

У таборі при світлі багать з діловитою рішучістю метушилися утауки, збираючи зброю піщаних Лютих, розкидану по землі. Вони підбирали списи, мечі та піки, щоб закопати їх там, де ніхто не знайде. Тіла ворогів були спалені дотла на великих вогнищах, щоб не залишати жодних свідчень. Якщо королева піщаних Лютих здогадається, що король Адан Старфолл убив її брата, життя кожної людини буде під загрозою.

— Табір потрібно повністю розібрати. — Адан звертався до дружини, проте говорив достатньо голосно, щоб інші також його почули. — Незабаром маємо вирушати.

Гейл Орт, батько Пенди, стояв, вперши в бік обрубок руки.

— Кра! Племена утауків добре вміють швидко все зібрати й зникнути. Нам це не вперше. — Він порухав щелепою і сплюнув на землю, а тоді захоплено поглянув на свого зятя. — Старфолле, я зневажаю піщаних Лютих, особливо того паскудника, який хотів викрасти мою маленьку онучку. Але я й подумати не міг, що ти його вб'єш. — Він голосно розреготався. — Простромиш йому груди наскрізь!

Адан здригнувся, почувши його гучні слова. Він не був холонокровним вбивцею, і вчинок його не був імпульсивним. Старфолл досить довго вагався, а коли впевнився, що іншого вибору немає, встромив меч у самісіньке серце Кво.

— Я — король Судерри, і я повинен захищати свій народ. Люті — це найбільша небезпека, яка нам загрожує.

Гейл жестом вказав на зруйнований табір.

— Якщо не брати до уваги драконів.

— Ти захистив мене, — мовила Пенда, — і нашу дитину.

Кво на чолі загону піщаних Лютих вирушив на північ під приводом допомоги королю Колланану в боротьбі проти крижаних Лютих. Однак справжньою метою походу Кво було знайти Пенду, захопити її та ще народжену дитину й відвезти до королеви Ву. Адан також вже знав, що в пустелі піщані Люті ховають таємний табір, у якому на них в каторжних умовах працюють поневолені люди. Тож коли дракон серйозно поранив Кво, Адан більше не міг стримувати свою лють. Він мав більш ніж достатньо підстав убити цього покидька.

— Так, я оголосив війну, — мовив Адан. — Але піщаним Лютим про це ще невідомо. Ми зберігатимемо нашу таємницю якомога довше та повернемо їхні плани проти них самих.

— Ву достатньо віроломна, — зауважив Гейл. — І нам варто брати з неї приклад.

Один з аугів, міцних і тупих їздових рептилій Лютих, втративши свого вершника, безцільно блукав табором, розгублений та дезорієнтований. Двоє утаукських підлітків погналися за ним, але він огризнувся й стрімголов помчав у ліс. Кілька інших аугів лежали на землі, вбиті під час битви.

— Залиште його, — вигукнув Адан.

Королева Ву з часом зрозуміє, що з її братом щось сталося, проте кілька бродячих аугів усе одно не дадуть їй ніяких відомостей.

Нарешті, після неймовірно довгої ночі, світанкове проміння осяяло східні пагорби.

— Починається новий день, — мовив Адан, його думки й досі скакали, мов навіжені. — Ми в стані війни... а я став батьком. — Він нахилився, щоб поцілувати в чоло Пенду, а потім маленьку дівчинку, яку вони назвали Оук. — І те, й інше лякає мене — кожне по-своєму.

Ксар, зелений ска Пенди, кружляв у них над головами з невдоволеними криками. Птах-рептилія раз по раз задирливо кидався на молодого зброєносця Гома, який розмахував руками, намагаючись його відігнати.

Нечисленні солдати Адана допомагали загасити останні вогнища, водночас тримаючись напоготові на випадок, якщо з лісу виринуть якісь інші нападники. Двоє утауків лагодили зламане колесо на возі, а інші ремонтували пошкоджену кінську збрую. Їхні вмлі й злагоджені дії свідчили про нагальне бажання якомога швидше забратися звідси.

Погребальне вогнище Лютих вигоріло вщент. Чоловіки й жінки утауків розгрібали попіл палицями, а потім каменями розбивали недогорілі грудки на порох. У іншому вогнищі, розведеному всередині ідеального кола з каміння, спалили полеглих у нічній битві утауків, до яких ставилися з багато більшою шаную та повагою.

На двох багаттях закипала вода й варилася каша. Кілька жінок порпалися у своїх торбах, додаючи в казанки сушені фрукти й подрібнені стільники, щоб підсолодити мішанку. Пенда, попри те, що народила лише минулої ночі, намагалася теж долучитися до праці, але Адан наполіг, щоб вона відпочивала.

Пенда присіла на колоду біля центрального вогнища, поруч зі старою Шеллою дін Орр, праматір'ю племен утауків. Рука старої жінки, поранена під час нападу, була перев'язана, проте виглядала Шелла цілком спокійною.

— Добра це була місцина для табору, — мовила вона. — Я думала залишитися тут ще на тиждень, але тепер ми вирушаємо через дві години після світанку. Я поведу головний табір далеко звідси, можливо на схід через Хребет дракона. Я вже років десять не була в Конвері.

— Це далеко, — зауважила Пенда. — Ви певні, що подужаєте таку довгу подорож?

Старенька пирхнула.

— Я мандрую весь час. Яка мені різниця, чи їхати по прямій, чи просто блукати колами?

Пенда пальцем накреслила коло довкруг серця.

— Початок є кінцем є початком.

Шелла дін Орр повторила ритуальну фразу. Коли Адан приніс миски з кашею, праматір прицмокнула.

— Небагато що приносить задоволення, коли маєш так мало зубів.

Адан, присівши поруч, заговорив серйозним тоном.

— Ми підемо в різних напрямках. — Він поглянув на дружину. — Минуло вже досить багато часу. Тобі з донькою потрібно вирушати додому й залишатися там — у безпеці за стінами Баннрії.

— Сумніваюся, що існує місце, де можна бути в безпеці від драконів і Лютих, — відказала вона, потім, посерйознішавши, спитала: — Хіба ти не збираєшся зі мною?

Капітан Ельціор у супроводі вартового Стяга Сінана, старшого брата Гома, підійшов до їхнього багаття і доповів:

— Ми готові вирушати, Володарю. Троє з нас можуть швидко подолати верхи весь шлях до Нортерри.

Пенда запитально подивилася на свого чоловіка.

— Я їду на північ, у Феллстафф, — пояснив Адан. — Колланан вже завдав удару по крижаних Лютих, а тепер я вбив піщаних Лютих. Із самого початку Судерра й Нортерра серйозно ставилися до небезпеки, яку становить стародавня раса, і ми повинні приготуватися до спільної боротьби. — Він спохмурнів. — Навіть якщо мій брат у Конвері й далі буде перейматися лише ішаранцями.

Пенда кинула на нього похмурий погляд.

— Ти й твій дядько можете міркувати про великі битви, але не забувайте про Глік і невідьничий табір. Це ще одна таємниця, яку ховають піщані Люті... — Її лице стало суворим. — І ще одна річ, яку я хочу відібрати в королеви Ву.

Адан вже намагався знайти спосіб звільнити людей з потаємного невідьничого табору. Активні дії в цьому напрямку неодмінно викличуть жорстоку відплату, але якщо й так починається відкрита війна, то йому слід ретельно обдумати, як краще діяти в нових обставинах.

— Я поговорю з Коллананом, і ми обміркуємо, яким чином це можна зробити. Якщо дійде до відкритої битви, Ву може вбити всіх цих бідолашних полонених просто від злости, щоб ми не змогли їх звільнити. — Він погладив її по щоці і стишив голос. — Обіцяю, я щось придумаю.

Пенда кивнула, приймаючи його слова.

— Я не хочу залишати тебе, а надто тепер, — продовжив Адан. — Але ти повинна бути в безпеці, а дитині потрібен прихисток.

Шелла дін Орр видала різкий горловий звук.

— Ти вважаєш, що утаюки не спроможні її захистити? Хіба не ти відправив свою дружину мандрувати з нами, щоб Люті не змогли її знайти?

— Це інше, — відказав Адан.

— Тепер усе інше, — відповіла Пенда. — Я впевнена, що нашій доньці було б цілком безпечно серед утауків, але в такі часи Судерра повинна мати королеву, якщо король вирушає до інших країн, щоб узгодити воєнні плани. — Маля завовтузилося в неї на руках, і Пенда змінила положення. — І ти, і я, Старфолле, робитимемо те, що мусимо.

Вузлуватим пальцем Шелла знову намалювала коло довкруг серця.

Адан, доївши кашу, підвівся. Сінан уже осідлав коней. Гейл Орр пообіцяв супроводжувати свою доньку назад у Баннрію.